

Foale săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA.

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

Comunismul se întinde mereu.

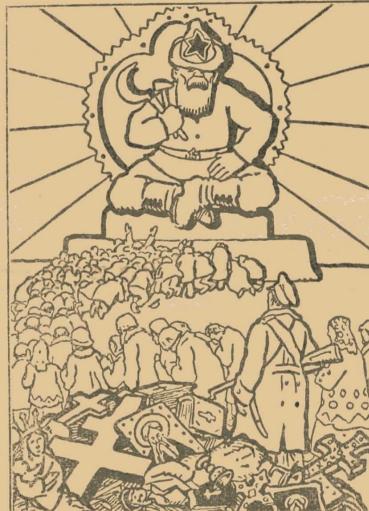
200 milioane oameni stau azi sub stăpânirea fiarei dela Apocalips cap. 13.

Comunismul se întinde mereu. Acesta e și scopul lui mărturisit: de a cuprinde toate țările și popoarele. După Rusia, unde stăpânește de ani de zile un popor de peste 120 milioane oameni, comunismul a pus stăpânire și pe Spania, un popor cu 40 milioane oameni, având largi legături și cu America de Sud. Iar mai nou, tată comunismul pune stăpânire și pe Franța, unde s-au ales peste 300 deputați socialisti-comuniști, și unde evreul socialist-comunist, Leon Blum, se pregătește să preia cărma țării.

Și tată așa, vreo 200 milioane de oameni stau azi sub domnia comunismului. Dacă comunismul ar fi un curent numai politic — astăzi încă n-ar însemna mare lucru. Dar comunismul e o arătare deosebită în lume. Căci alături de politică, el poartă, pe față, și răsboi contra credinței, contra lui Dumnezeu. El se războiește, pe față, contra credinței și îl hulește pe față pentru Dumnezeu, și prigonește pe cei ce cred în Dumnezeu.

Cele ce s-au petrecut și se petrec în Rusia, se știu. Și pe oră unde pătrunde boevismul, e tot așa. În Spania se petrece azi același lucru ca în Rusia: se ard biserici și se batjocorește Isus și credința.

Noaptea comunismului se întinde mereu. Iar în vremea asta, prin diferențele țări — cum e și a noastră — partidele politice se răsboesc pentru putere și îl pregătesc calea. Iar de altă par-

te, bisericile creștine stau și ele desbințate în parțide și în cerile confesionale (în loc să facă un singur front de luptă și apărare).

Intinderea comunismului ne aduce aminte de locul de la cap. 13 Apocalips. Poate că acest comunism care stăpânește azi 200 milioane de oa-

meni este Anticristul arătat la Apocalips cap. 13:

— «Apoi am văzut ridicându-se o flăcămare și bălaurul (diavolul) îl detine puterea și scaunul lui de domnie... și a deschis flara gura și a început să rostească hale împotriva lui Dumnezeu... și îl-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și orice neam. Și se vor închiinde el toți locuitorii pământului al cărui nume nu a fost scris în carte văzută Mielulul, care a fost junghiat. Cine are urechi de auzit să audă».

Cu adevărat cine are urechi de auzit, să audă. Și cine are minte să înțeleagă că trăim vremuri biblice, vremuri apocaliptice.

Când flara cea mare, Antihristul, va cuprinde toată lumea, atunci va veni urgia cea mare contra credinței. Atunci va veni vremea apocaliptică, când cel credințoș vor fi «stătați cu săcurea pentru mărturisirea lui Isus și pentru cuvântul lui Dumnezeu, ca unit cart nu se închină flărei» (Apocalips 20, 4).

Atunci vor veni vremurile când credința în Domnul Isus va da din nou martiri și catacombe. Dar aceasta va fi ultima sfârșire a «bălaurului celui mare». După prăbușirea lui va veni împărăția cea veșnică a lui Isus în caci vor intra toți căi i-au păstrat credință până la moarte.

...,Cei ce mă huleau, azi sunt ostași!...

Cucerinice Părinte. Cu lacrimi în ochi mă uit înapoi la viața mea trecută pe care o trăiam înainte de-a mă înrola în Oaste.

După ce am apucat pe calea Domnului, satan s'a supărat rău pe mine, sculând pe oameni cu batjocuri în capul meu... Dar am suferit și am răbdat mereu.

Asta și chiar și cei ce mă huleau și mă batjocoreau sunt ostași. Și s'au schimbat mai ales de când au cîtit în cărțile și foile Oastei pe care le-am adus dela Sibiu.

Săvătă să fie Domnul.

IOAN BIRTĂȘ
Muncel-Someș.

Doamne, rămâi cu noi!

„Rămâi cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut“. Și a intrat să rămână cu ei. (Luca 24, 29).

Sărbătorile Paștelui au trecut. Binecuvântarea Paștelui rămâne. Nu putem cere mai bine această binecuvântare decât cu cuvintele ucenicilor din Emaus: „Rămâi cu noi!“ El au pricoput că necunoscutul călător îi poate scăpa din desnădejdea lor.

Și Domnul s'a indurat de ei. Când ni se vestește și nouă cuvântul lui Dumnezeu, când ni se propovăduiește Golgota și Invierea, când Mântuitorul înflăcărează inimile noastre la o credință sigură și la o nădejde nouă, atunci am vrea și noi să rămână harul Invierii cu noi, am vrea chiar să crească. Și harul rămâne dacă rămâne Domnul cu noi. El nu ne poate dăruia ceva mai mare, decât să simf ai Lui.

A făgăduit această unire cu El, ucenicilor, ni-o dăruiește și nouă. Să ne rugăm Lui, când ziua aproape a trecut, când sosește noaptea vieții noastre, când e din ce în ce mai intuneric în lumea aceasta, când vin furtuni și vin ispite, când se apropiște sfârșitul celor pământești, să zicem atunci și noi: „Rămâi cu noi căci este spre seară“.

Și El va intra la noi și va rămâne cu noi.

De pe frontal Telormanului

Un lăutar intră în Oaste.

Dragul nostru părinte sufletesc. Vă comunicăm că pe aici din mila Domnului suntem la post.

Ne doare sufletul de cele petrecute cu sf. voastră. Suntem gata și să sări în ajutor după adevăr. Domnul păcii să înlăturească tulburarea ce a luat loc în biserică sa.

La sf. Gheorghe am avut o frumosă adunare în com. Cioara.

Au luat parte frați din 5 comune cu 2 preoți care împreună cu frații vorbitori ne-au înălțat sufletele sus, sus.

In acele clipe, un lăutar (vlorist) care era de față, a făgăduit că lăsă lumea cu cântările ei satanicești și se înrolează în Oaste. A cântat apoi din vioră căteva din cântările oaslei. Săvătă să fie Domnul.

Ioan P. Savu-Vilșoara.

„Nu-l pot uita!...

Ceste tristă ne-a sosit... Căci pe acela care m'au scos din cărțium și m'au indemnățat să m'erg la biserică și să urmeză invățăturile ei, l'au delăturat ca pe un făcător de reale... Eu însă nu-l pot uita pe acest binefacător al meu și cu dragoste li voi urma invățăturile.

OH. MUREȘANU-Laseu.

Tălmăcire Sora Maria Brăiloiu.

Rapoarte, bucurii, suferințe și biruințe de pe fronturi.

**O VESTE BUNĂ
DE RUSALII VOR EȘI DE SUB**

TIPAR 3 CĂRȚI NOIU.

La toate praznicile mari, Domnul ne-a ajutat să facem căte un dar pentru fronturile scoțând căte o carte nouă, cu hrană și înțările duhovnicească.

Pentru praznicul Rusalilor din anul acesta, Domnul ne-a ajutat să tipărim și să scoatem 3 cărți deodată. Un prețios dar de Rusali.

Slăvit să fie Domnul pentru autorul de care ne învrednicește.

**Din Poiana-Blenchii
Somes.**

In numele Domnului, noi cei 113 ostași din com. Poiana-Blenchii strigăm că nu putem să ne despărțim de Părintele Iosif.

El ne-a scos din tabăra lumii prin cuvântul Evangheliei, îndreptându-ne pașii spre Canaan, spre țara făgăduinții

Până la moarte, noi nu-l vom părăsi.

Slăvit să fie Domnul.

In numele fraților.

Ioan Ignă.

Din Dumitresti—R.-Sărat, fr. I. Băra, ne raportează biruinții. In com. V. Sonești a găsit 10 de copii care săntă Domnului. Muzicanții dela crășmă au trecut la casa de adunare a Oastei săntănd Domnului.

Slăvit să fie Isus Biruitorul.

O oaste nouă, a pornit la drum și în com. Batagu—Brăila, cu aceste 3 suflete: D-țra Podane, Oancu Vlășeanu și Gheorghe Vărzanu. Domnul să le ajute.

Din Obârșia Câmp. jud. Mehedinți, rap. fr. I. Stoichie, biruinții. După 4 ani de luptă și suferință, frații au putut aduce la Domnul încă 25 de suflete.

Slăvit să fie Domnul.

Din com. Mărăcinele și Târnava rap. fr. Ion Oh. Lăzeanu.

In Surani-Prahova la Dum. Tomii, a fost sfintirea stenogului Oastei și botezul unui copil. Rap. fr. Const. Ioan I. Filip.

Din Bologa—Cluj, rap. fr. Gordan S. mari bucurii avute la ad. din c. Săcueni.

Din Focșani, rap. fr. I. N. Bucur. Ostași sunt la datorie cu Isus Biruitorul și inițiatorul ei.

Din Babadag—Tulcea, rap. fr. I. Bulcă Ilie. Se roagă a fi cercetați de frații. Noui ostași: Ilie Bulcă, Anghelina I. Bulcă și Tudor Damian.

Din com. Hardal—Calacra, Dobrogea, fr. Ion I. Bucubac ne scrie că alăud din calendar despre O. D. se înrolează într-ânsa. După el vor veni și alții, Domnul să le ajute.

Din Micălaca—Arad.

Rămăneam alături de simplitatea D-V., strâns legăți de biserică lui Hristos.

In numele celor 100 de ostași din Micălaca.

Fr. George Mihailovici.

Rugăți-vă pentru ea.

Sora Leana I. Zaban din com. Comănești—Dâmbovița zace greu bolnavă în spital. — Să ne rugăm cu toții pentru sănătatea și mantuirea — sorei noastre, căci Domnul să-i ajute să se întoarcă din nou la căminul și copilașii ei.

Fr. I. Șt. Zaban.

La Scărișoara Română, va fi o adunare în ziua de 24 Mai. Frații sunt rugați să trăsurătorii a lăsa parte. Să vîne și fr. Fl. Călin.

Pomule 'ncărcat cu roade!...

Părintelui Iosif.

*Încărcat cu roade pomul stă smerit plecat spre vale,
Apăsat sub greutatea și povara roadei sale...
Singur el cunoaște toată suferința care-o duce
Când lovit de toți, el singur, mai stă străje la răscrucă...*

*Au trecut pe lângă dânsul mulți flămânzi pe acela vale
I-au rupt crengile lovindu-l, măncând rodurile sale...
Dar el sănghera 'năceră, iar la celice l'a lovit
Loviturilor dușmane, el cu roada a răsplătit...*

*Si plecând apoi în lume, toți flămânzii cel său
Te ultără pom sărmâne, din răscruci de cărăru...
Dar tu i-ai eriat din suflet și-așteptă altă primăvară
Să 'nflorești și să dai roade, pe flămânzi să-i saturi iară...
Si-abla după ce te-i duce, și or rămâne singură
Vor vedea și-si vor da seama, ce jusesi tu pentru el.
Tu te pregătește iarăș, să 'nflorești la primăvară,
Si nu plâng! mulțumește: pentru pietri și ocară.*

*Te hulesc și râd de tine pomul cei numai cu frunză
Vreau sub frunza lor deșărtă, roada ta să fi-o ascunză...
Insă frunza lor frumoasă, sortită-l putrezi luni,
După lîne rămân roade; după ei rămân tăduniș...*

I. MARINI.

Din Balomir Hunedoara. Preacucerice părinte. Oastea lui Isus Biruitorul a fost cu frații din comuna noastră, cu soția Ioana Viorel și frații din Sibot în comuna Sărăcău unde am făcut o frumoasă și înflăcărată adunare. A vorbit frațele Constantin Adam din Balomirul de câmp, soția Ioana din Sibot și eu. Fiind mulți tineri s-au cântat foarte multe cântări pentru tineret. Adunarea a adus multe mulțumiști sufletești tuturor asfăltătorilor.

De pe frontul Drăgoie.

Iubite Părinte Trifa, primește mulțumiri noastre ca drept plată pentru învățătură ce ne-a dat-o să că respectăm biserică și învățăturile ei. Martor ne este Dumnezeu și păr. Zanfir dela parohia Padurenic că prin aceste învățături, mulți se întorc din Egipt și porneșc spre Canaan.

Deși pe aci bisericile sunt rare, la 4-5 sate une, iar secări aproape în fiecare sat, prin învățături se voastre mulți s-au întors — pe punctul Oaștel — la Biserică. și ca răsplătit vi se dă: ceterisire I. Dar și vă zicem: nu vă descurajați.

Frații ostași din com. Hegi Dumitru, Sabla, Sfântul Nicolae, Stenici, Cavarna, Sazaghili sunt la datorie cu sf. Voasute și cu Isus Biruitorul.

*Gabor Iosif, ostaș,
sat Hagl Dumitru jud.
Calacra.*

Depe frontul Făgărașului.

Cucernice Părinte Iosif,

Vă raportăm că pe frontul Făgărașului, frații sunt la datorie. Sărătorile Sf. Iavarii le-am petrecut în adunări stiente care s-au ținut în sala Scoalei primare din Galați și Făgăraș. La aceste adunări au luat parte frații din Răușor, Gâlbov, Becean, Făgăraș și alții săi deputați din prejurerul Făgărașului. Frații au vorbit cu multă putere. Toate adunările au fost pline de duh. Său ceteț din cărțile și foaia Isus Biruitorul. S'au recitat poezii religioase. La toate adunările, sufletele noastre s-au simțit mai aproape de Domnul.

Duminică 3 Mai, la fel am avut o adunare frumoasă la care au luat parte și frații din Calbor și Făgăraș. A vorbit cu insufleție frațele Ioan V. Lazăr, fr. Sandu Tudor, soția Maria Dan și alții. La sfârșitul adunării s'au făcut rugăciuni pentru ca Domnul să aibă grija a ne reda pacea sufletului nostru tulburat de cele petrecute la Sibiu.

Noi ostași Domnului de pretuilișteni rămâneam alături de Sf. Voastră, precum am fost și până acum în sănul Bisericii noastre sfinte.

Slăvit să fie Domnul.

Neculai V. Lazăr, Făgăraș.

Din Suceava—Brăila, rap. fr. Oh. Tițon o frumoasă adunare ținută în com. Mircea-Vodă.

Se apropie Rusaliile — prasnicul Oastei pe tot locul în sfinte adunări și rugăciuni.

Prasnicul Rusaliilor este praznicul Oaștel pentru că din revârsarea Duhului sfânt a ieșit această mișcare și prin revârsarea Duhului sfânt trăiește și biruește.

Ca și în trecut, de praznicul Duhului sfânt să ne strângem toți pe tot locul în sfinte adunări și rugăciuni. Pe tot locul, prin toate adunările noastre din țară să ne aplecăm genunchii cu stâriniță, rugându-ne pentru evântul și «focul» cel ceresc.

Prasnicul Rusaliilor e potrivit priile și pentru cercetarea fraților, pentru adunări mai mici și mai mari, prin toată țara.

Referitor la un congres general al Oaștel, despre care s'a amintit aici la foale, cu o propunere să se țină la București, mulți frații ne întrebă, când se va ține acel congres. Răspundem: când, și unde Domnul va vot. Frații să stea în așteptare. Când va fi să se țină acest nou congres al Oaștel — îl vom înștiința din bună vreme.

**Cum pleacă la armată
ostașul Domnului.**

Iubite Părinte, eram departe de Domnul. Dar prin scrierile sf. voastre am scăpat dela moarte și m'am întors la El.

Mi-aduc aminte de blâstămățile făcute când am plecat la armată (în 1928), și când văd cum pleacă acum un ostaș, nu pot să zic decât: marți și misiunate sunt lucrurile Tale Domine.

In primăvara aceasta, la plecarea în Oște și fr. St. Mitic, am avut o adunare plină de binecuvântări și de lacrimi. În loc să se înbete și să înjură cum am făcut eu, frațele să rugăt ca să-l ajute Domnul să facă armata și să-l vestească pe El și acolo.

Vă sărut mâinile.

Ioan al lui Vasile Mo-
trescu, ostaș
Crasna-Putna-Storojinet.

„Până la moarte”.

Scriu frații din com. Cireșu Brăila — de judecata ce s'a făcut iubitului nostru părinte sufletesc Iosif Trifa: «Să rugăm pe I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea să-n-L redenea lařăș și noastră biserică să nu ne vom despărții de sf. cărăpâna la moarte, pentru că, prin sf. să am văzut lumina cea adevărată, ca niște morți ce-am fost și-am invățat». In numele fraților.

Gheorghe I. Pricop.

Invitaři

la adunările Oastei.

In com. Batag—Brăila.

va avea loc o adunare a Oastei în ziua de 21 pentru a se înființa Oastea Domnului și acolo. Veniți cu toții.

Const. Gavrila.

La Planul de Sus—Alba,

se va ține și în anul acesta adunarea anuală în praznicul cincizemii — a doua zi de Rusali (1 Iunie).

Veniiți dragi frați de pretuindeni cu sufletul fierbinte să aprindem focul dragostei din nou în sufletul nostru.

Veniiți cu steagurile cari aveți. Vă aştepțăm cu drag.

frații din Pian.

La Mănăstirea Călugărenă-Oravița.

De Rusali va avea loc o concentrare a fraților din Banat.

Vă aştepțăm pe toți cu drag.

Fr. Const. P. Ursu cu frații

In com. Perișor - Dolj

în ziua Cincizemii - 31 Mai va fi o adunare ostașească. Frații din părțile acelă sunt rugați a lua parte cu steagurile.

C-tin I. Ciocidă

Şințire de steag

Oastea Domnului din Pricop jud. Hunedoara invită cu toată dragostea pe frații din jurul șințirii steagului pe ziua de 24 Mai a. c. De ale mariei, purtăm noi grije. Înălțați-vă numai de ale Mariel.

frații din Pricop

In ziua de 21 Mai, vor mai avea loc adunări: în com. Agaș-Bacău, unde va fi și hram. In com. Jitia-R. Sărat. Frații să aducă și steagurile.

Posta redacției.

Fratelul Efimie-Corod. Său primite cele trimise și va urma în numărul viitor. Vă aştepțăm cu bucurie.

Fraților din Uzdin — Jugoslavia. Să raportul să vădă este aici. Il vom publica. — Șințire salutări.

Fr. Ion Aron. Planul de jos. Multumim de duioasa cărtare. Cu șințire salutări pentru toți frații.

I. M.

Foc mare și sfânt ne-a adus Mântuitorul.

Mântuitorul ne-a lăsat multe solii pe cari noi, creștini de azi, le-am cam uitat. Intre acestea e și solia de alături.

Mântuitorul spunea că a venit să aducă foc pe pământ și căt mai mult voie să fie aprins (Lucia 12, 49). Mântuitorul a adus foc pe pământ; a adus focul cel mare și sfânt al dragostei de Damnezeu, de oameni, de cele sufletești. Cu acest foc ceresc a aprins Mântuitorul lumea și sufletele. Cu acest foc sfânt s-au aprins apostolii și toti cari l-au primit și l-au urmat pe Domnul Isus.

Evanghelia este, înainte de toate, foc ceresc, însuflețire, căldură, a-prindere. Evanghelia se adresează, în primul loc, înțimel. Iar înțima se poate cucerî numai cu foc de dragoste, de iubire, de nesfârșită

milă și bunătate.

Evanghelia nu e numai o scoorteală de cap, de răfuare. Evanghelia nu e numai o Pravilă plină de reguli, de opreliști și canoane. Ci Evanghelia este, în primul loc, un foc, un elocot, o aprindere de dra-

goste pentru Domnul, pentru sufletul nostru, pentru deaproapele noastre.

Mântuitorul a adus în lume un foc care să ardă neîncetat și să aprindă căt mai mult. Un creștin trebuie să fie un suflet aprins de

focul Domnului. Să fie un suflet care arde în acest foc și aprinde și pe alții.

Un creștin adevarat e acela care «arde» și «aprinde». Un creștin «rece» nu este creștin. Și nici cel «căldicel» (Apocalips 3, 16), ci numai cel ce arde. Un creștin adevarat trebuie să fie un purtător de foc ceresc.

Așa să fim și noi, ostașii Domnului. Niște suflete aprinse cari a-prindem și pe alții. Niște purtători de foc ceresc, cari umblăm să a-prindem căt mai mult cu acest foc.

Frațil meu, la drum l. mereu la drum, cu focul pe care îl a adus Domnul pe pământ. Să aprindem mereu cu el, sate, orașe, case și suflete.

(luată din carte „Focul cel ceresc”, ce se află sub tipar).

Din nordul Ardealului.

O aniversare

6 ani de oaste în Rogoz-Somes.

A doua zi de Paști Oastea din Rogoz și-a serbat aniversarea a 6 ani de luptă.

Cu acest prilej, s'a făut o misiune adunare în casete unui frate.

Tot atunci, tinerii recruti și-au luat rămas bun dela fraji printre frumoasă cântare făcută anume de ei pentru acest prilej.

Fraji au esit plângând dela acestă duioasă adunare și despărțire.

Chira I. Nistor, elev ostaș.

A lovit-o peste gură,
flindcă l'a oprit să-njure.

Sora noastră Aneta dela Brăila, ne scrie următoarele mult grăitoare rânduri:

Mergând la adunarea dela Dușeni Bucești, în tren era un creștin care a înjurat de Tatăl și de sf. cruce. Eu i-am spus că dacă ar cunoaște puterea sf. crucii, i-ar mal înjură-o. Și atunci s'a înjurat și mai tare și m'a lovit peste gură.

Atunci am zis: slavă Tie Dumnezeule... iar el s'a înjurat atunci și mai tare, m'a înjurat de slavă și s'a repezit ca un leu cu picioarele la mine. Iar păcătoasa de mine am cântat slăvit să fie Domoul.

40 de zile am cântat „Hristos a înviat”.

In Dumineca aceasta e cea din urmă dată când se mai cântă cântările de Paști.

E cea din urmă dată — când imunurile înălțătoare ale Invierii ne chemă să se împăcăm cu toții, să lărtăm tuturor — pentru Inviere, — să începem o viață în dragoste și bine. Încă un ceas, — și se va închide ușa, — vor încresta chemările de bucurie ale Invierii.

Patruzezi de zile au răsunat — chemându-ne pe noi.

Ne-au trezit oare? Făcute-nee-au oare să tresărim, — și să mergem spre întâmpinarea celui înviat?

Trezit-au oare sufletul nostru din somnul cel greu al păcatelor? Dacă nu, — apoi să ne grăbim a ne folosi micări de această din urmă chemare, astăzi.

Vă educeți aminte, cum se citea în cuvântul lui Ioan Gură de Aur, la uterice — din ziua cea Lumină:

Fie ca aiei, cari au întârziat să vie la cina cea măreață a Domnului — la începutul ei, — să vie micări la clasul al unsprezecelea.

Domnul va primi pe toți, căt de târziu ar fi răspuns ei — la chemarea Lui.

Să venim în clasul al unsprezecelea, în aceste minute, când cea din urmă dată se cănă — „Hristos a înviat” și să zicem către Domnul: „nu ne-au mișcat pe noi imunurile de bîruntă — ale Invierii Tale, — în aceste patruzezi de zile. Dar acum, când Tu te duci dela noi — către Tatăl, — îngăduiesc-ne să ne atingem de vesmântul Tău, — primește-ne pe noi în dragostea Ta, învie-ne pe noi — morți!».

Din rusește,
Pă. Vladimîr Popovici.

La Vlad-Tepes—Ialom ță,

în 21 Mai va fi adunarea sărbătoarească a Oastei. E rugat fr. Oprișan cu frații din București și toți fraji de pe Bărăgan a lua parte. Veniți fraților.

Oastea din Vlad-Tepes.

Chemare!

În com. Movilița—Ilfov.
în ziua de 31 Mai (la zi de Rusali) va avea loc o adunare a Oas ei. Veulți fraților. Cei ce vin de seara vor trage la fr. Soare Stoica.

Dela Oastea din Ploiești.

Cucerinice Părinte. Cu ajutorul Domnului am cercetat pe frații din comunele: Blejoiu, Scăeni, Balaca, Câmpina, Telega, Galați și Brăila, găsind pe alocuri unele lipsuri duhovnicești.

Am văzut însă că deși Oastea Domnului e atât de rău văzuță pe alocuri, totuși, ostașii prin purtarea lor ostăgească și creștinească, cucerește simpatia multora.

Și această simpatie și stîrnă se vede mult și pentru sfintea voastră ca inițiator și conducător al acestei mișcări de renaștere sufletească.

Noi, luptând, cu ajutorul Domnului vom menține trupele mereu neclintite sub steagul sfânt al lui Isus Biruitorul, care este temelia de piatră a credinții noastre.

Slăvit să fie Domoul.

Oastea Domnului
din Ploiești.

Invitat la Maglavît.

Pe ziua de 17 Mai va avea loc o mare adunare la Oastea la Maglavît. Sună invitații frații din județ să vină cu steagurile.

Fr. RUDĂREANU

La Vlădila-Romană va avea loc o adunare în 21 Mai. Veniți fraților cu toții.

Se amână
adunarea din com. Vad jud. Satu Mare.
Costin Gh. Clopotaru.

„Nazireii“ și „nazireatul“ Oastei Domnului în lumina Bibliei.

Cele două cerințe dela Numeri cap. 6: nazireii să nu bea băutură îmbătătoare și să poarte păr lung — de ce poartă unii ostași barbă?

In continuare din numărul trecut, vom cere cele trei reguli ale nazireatului dela Numeri cap. 6.

Cea dintâi îndatorire pe care și-o lăua un nazireu era de a nu bea vin și beutură îmbătătoare. „Când un bărbat sau femeie — zicea Domnul către Moise — se va desprăji de ceilalți făcând jurință de nazireat că să încină Domnului: acela să se ferească de vin și de beutură îmbătătoare (Numeri 6, 2-3).

Dece această opriște? Foarte explicabil. Fiindcă vinul și orice beutură îmbătătoare, pre cum se știe, au în ele un fel de bucurie și veselie omenească. „Vinul vesel este inima omului“, zicea înțeleptul Solomon. Dar niciodată despre această „veselie“ nu s-ar putea spune că e de natură curat duhovnicească. Cu oricât „Doamne ajută!“ ai bea pahare de vin și beutură îmbătătoare, în ele este ceva lumească, este ceva care îți imbie cu putere inima să se arunce în brațele unei desfășări și bucurii lumiști.

Nazireul însă era încinat cu totul Domnului. Legea lui era să se rupă cu totul de lume, de bucuriile și desfășările lumii.

Ei se consideră ca un călător prin pustia lumii în care nu află altă băutură decât „apa din stâncă“.

De aceea un nazireu se ferea de orice băutură îmbătătoare. Linia să nu alibă nicio bucurie și nici o veselie omenească, lumească. Si se ferea de orice i-ar fi putut strica și tulbură bucuria lui cea duhovnicească.

Așa și la Oastea Domnului. Noi ne ferm de băuturi îmbătătoare dupăce în ele este o desfășurare, o bucurie lumească, omenească. Iar noi ne-am hotărât să o rupem cu toate desfășările acestei lumi.

Un pahar de vin în sine nu este o pierzare. Nu perzi măntuirea dacă vei gusta un pahar de vin din viață. Dar dacă te-ai hotărât ca să fi un nazireu, un ostaș al Domnului — apoi griji: lapădă și acest pahar îndată ce vei simți că el îți se face o iștiță, o pedecă pentru acea sfântă despărțire de lume pe care ai făgăduit-o Domnului. Lapădă-te de orice băutură îndată ce simțiști că este o pedecă pentru predarea ta întreagă Domnului; pentru predarea întreagă a inimii tale Domnului.

Un nazireu, un ostaș al Domnului, are dorința vie și ferbinte de a se desprăji cu totul de lume și a se predă cu totul Domnului. Iar în această dorință el se leapădă de orice ar putea să-i impede și să-i tulbere această predare.

Aici vom aminti apoi și un alt lucru de luat în seamă. Să grijim ca nu cumva despărțirea noastră de duhul lumii să o vedem numai în ferirea de paharul de beutură. Căci mai sunt și alte multe, multe „pahare“ care ne imbie cu desfășări lumiști.

Ești nazireu, ești ostaș, și mergi să te „dis-

Preaubitorul nostru nazireu din Moldova: DUMITRU MIHALACHE. El este deschizătorul de drum al nazireatului călător pe drumurile fără pentru vestirea Domnului și a Oastei Lui. La început cu coșul în spate, mai târziu cu un mădrăus, a colindat și colindă mereu satele și orașele vestindu-l pe Domnul prin graia viață și desfașere de cărți.

trez“ pela cinematografe și alte distracții? — păși astăi, dragul meu, un sdrăvăni „pahar de băutură“. Un ostaș al Domnului se ferește de orice bucurie și veselie lumească. Fie care din noi să ne cercetăm ce „vin și beutură îmbătătoare“ mai avem în viața noastră cari ne impiedecă să fim deplini al Domnului Isus.

Despre nazireatul dela Numeri 6, cu opreliștele lui, Biblia spune că era numai pe o anumită vreme. Când se isprăvea acest timp, nazireul putea să bea vin și să se tundă. „Apoi nazireul va putea să bea vin“ (Numeri 6, 20).

In chip simbolic, această lege o avem și noi, ostașii Domnului.

Va veni o vreme când și noi „vom bea vin“. Când vom bea vinul de care zicea Măntuitorul: „De acum încolo nu voi mai bea vin din acest rod al vieții, până în ziua când îl voi bea cu voi în împărăția Tatălui Meu“ (Matei 26, 29).

Atunci vom bea și noi vin la „ospătul“ cel mare al „Mielului“. Atunci am scăpat de opreliști, de lupte grele cu păcatul. Atunci vom „bea“ și ne vom „veseli“ neîncetat.

Și să nu uităm căci, și până atunci, putem să bem „vin“ căt ne trebuie din „via“ dela Ioan cap. 15. Acesta e „vinul“ și „mustul“ de care se „îmbătăseră“ și apostolii în ziua cincizimii. Cu acela să ne îmbătam și noi.

Și acum să trecem la a doua cerință a nazireatului dela 6 Numeri. În tot timpul nazireatului, nazireul trebuia să-și lase părul și barba să crească în vole. Vom cerceta acum această rândulală cu purtarea bărbii. Aceasta și îndată între ostașii Domnului sunt mulți cari poartă barbă. Prin Moldova mai ales, avem cete întregi cu barbă și au început a se ivi și prin Ardeal astfel de nazirei cu barbă. S-au ivit și anumite nedumeriri, de trebuie un ostaș să poarte barbă ori ba. Cu ajutorul Domnului precizăm următoarele:

Purtarea de barbă în sine însăși nu înseamnă încă nimic. Poți să te măntui și cu barbă ca și fără barbă. Poți să păcătești și cu barbă ca și fără barbă.

Dar când e vorba despre *scopul* pentru care o porți, atunci barba totuși înseamnă ceva. Dacă porți și barba ca pe un semn al esirii tale din lume, atunci ea îți este de folos. Căci noi trebuie să folosim tot ceilace poate ajuta eșirea noastră din lume.

La 1 Cor. 11, 14 Apostolul Pavel scrie: „Nu vă învață și firea că este rușine pentru un bărbat să poarte părul lung“. Acest loc pară

ne-ar îndemna să nu purtăm păr și barbă lungă căci suntem o „rușine“ în fața lumii.

Dar un creștin adevarat alege și folosește tocmai acele lucruri ce sunt de rușine în fața oamenilor. De ce? Pentru că și scumpul nostru Măntuitor a părăsit slava și cinstea ce o avea sus la Tatăl și și-a ales o viață de umilință, de săracie, de pribegie și de rușine în fața oamenilor.

In dragoste noastră caldă pentru Domnul și în dorul nostru ferbinte de a ești din lume, noi trebuie să alegem tot ceace îu ochii lumii e privit ca o umilință, ca o rușine.

Dar nu mă rușinez de evanghelia lui Hristos — spunea apostolul Pavel (Romani 1, 16). Iar dacă între aceste pentru care nu trebuie să mă rușinez, e și barba — apoi atunci o port tocmai ca pe un semn că nu mă rușinez de evanghelia lui Hristos. Dacă pentru unii, care ar trebui să poarte barbă — ea este o sarcină, o silă, o rușine, apoi atunci o port eu, nazireul Oastei, ca pe o rușine de bună voie pentru Hristos. Si dacă pentru că port barbă sunt un ostaș și mai mult prigont, apoi atunci o port cu drag ca pe o cruce și mai mult, alături de crucile pe care le port pentru Domnul Isus și măntuirea scumpu suflétul meu.

Acesta este înțelesul ostașilor cari poartă și barbă. In acest înțeles vom zice: bine fac ceice poartă barbă. Să o poarte cu folos. Dar de altă parte vom zice, că această purtare de barbă nu este obligatorie și nu trebuie impusă ostașilor. Ceice poartă barbă nu trebuie să împună și altora să poarte barbă, ci aceasta rămâne la libera alegere a ostașilor. Nici ceice poartă barbă nu trebuie să mustre pe ceice nu o poartă și nici ceice nu o poartă pe ceice o poartă. Căci ostaș poate fi cineva și cu barbă și fără barbă.

Totuși un cuvânt de dragoste trebuie să avem față de cei cari — și prin purtarea de barbă — vreau să-și arate eșirea lor din lume.

Deci cu privire la purtarea de barbă cuvântul nostru este acesta: *ostașul care nu poartă barbă, bine face; iar cel care poartă barbă, și mai bine face.*

(va urma)

«Nazireatul» cu barbă a pătruns și la noi în Ardeal. În chip de călător iată un fr. nazireu din Moldova, fr. PARASCHIV SÂRGHE din Coroاد-Tecuci, călător de un veteran din Ardeal: fr. N. STĂNILĂ din Purcăreți-Alba. Fr. Stănilă a fost de donă ori bătut de jandarmi pentru că... poartă barbă și îl vestește pe Domnul colindând satele și orașele.

Preaubitorul nostru nazireu, PETRE MARCU din Cernavodă; unul din veterani Oastei Domnului.

Citind cărțile Oastei, am căștigat o mare dragoste de călător, învățând cele pentru măntuirea suflétului. Acum voiesc să am și Biblia și să intru în Oastea Domnului care mi-a arătat și m'a îndrumat pe calea cea bună.

Dumitache Gh. Munteanu, cassier comună, Amara-Ialomița.

Invitați.

La Polana Blenchi-Somes. la sfînțirea steagului Oastei din 24 Mai. Rugăm pe părintele Gog dela Alpred și Muntean și Bade dela Costila, precum și loții frajii a luar parte.

Cei care se stagări să le aducă.

Frajii, Igna și Faraș.

In com. Huțu-Tecuci. se serbează la 21 Mai hramul, când va fi o adunare a Oastei. Veniți frajilor. De-a Marte la îngrijim noi.

Ostaș, Costică Străuleț.

Suntem prezenți la datorie

și noi frajii din com. Radu-Vodă jud. Ialomița. În rândurile noastre au intrat și aceste noi suflète: Titu I. Baciu, lordonche D. Perțea cu soția Tudora și fiica Mita, Gh. D. Perțea, Nec. R. Ionita cu soția Dumitru, Joita D. Perțea, Maria Ion, G. Neagu, Dum. I. Gheorghe, Vasiliță I. Gheorghe, Neculai Nastase, Ioana D. Gh. Moldovanu, Maxim Gh. Todea și Manica Neculai. Domnul să le ajute.

Nec. Gh. Neagu, ostaș.

Pentru frajii din R.-Sărat și jur.

Anunțăm pe frajii din orașul Râmnicul-Sărat precum și pe cei din comunele din partea aceea, că la frațele Ferent Crăciun din R. Sărat găsește toate cărțile dela Librăria Oastei. La fr. Crăciun se pot achita și se pot face și abonamente.

Frajii ostași se pot adresa pentru orice ar dor să aibe dela Librăria Oastei la fr. Ferent Crăciun.

La Evanghelie de Duminecă: a orbului din naștere.

O Evanghelie a Oastei Domnului: „orb am fost și acum văd”.

Acum Duminecă avem la rând evanghelia cu vindecarea orbului din naștere. Această evanghelie se află tâlcuită pe larg în cartea noastră cu Tâlcuirea Evangeliilor, carte a II-a. Acum vom spune ceva—pe scurt — despre această evanghelie, în legătură cu Oastea Domnului.

Bielut orb din Evanghelie! Ce sfântă bucurie va fi avut când i s'au deschis ochii, și a văzut. Dar alături de bucuria lui, s'au intrisit fariseii. Pe Domnul Isus îl învinuiau spunând că a făcut această minune Sâmbăta.

„Deci ziceau unii din farisei: acest om nu este dela Dumnezeu pentru că nu păzește Sâmbăta... deci au chemat pe omul care fusese orb și l-au zis lui: dă slavă lui Dumnezeu, noi știm că omul acesta păcătos este.

Iar cel ce fusese orb a răspuns și a zis: de este păcătos eu nu știu; eu una știu: că orb am fost și acum văd... deci l'au ocărât pe el și au zis lui: tu ești ușor acelă celula, tar noi-i lui Moise suntem; iar pe acela nu-l știm de unde este. Răspuns'a cel ce fusese orb: întrucătă este minunea că voi nu știu de unde este și el a deschis ochii mei. Si știu că pe păcătoș Dumnezeu nu-l ascultă. Ci de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face vola Lui pe acela il ascultă... Din veac nu s'au auzit ca cineva să fi deschis ochii vreunui orb din naștere. De n'ar fi acela dela Dumnezeu nu ar putea face nimic. (Ioan 9, 24—41).

Două părți putem vedea în Evanghelia orbului din naștere. Înfaț, minunea și bucuria tămăduirii lui, iar a doua, supărările și impotrivi-

rile ce se ridicau în fața acestei tămăduiri. Aceste două părți le avem și noi la Oastea Domnului.

„Orbi” am fost și noi ostașii Domnului. Mergem orbește pe căile pierzării. Spuneam că vedem și tocmai prin asta ne osânدهam, căci avea eream orbi. Dar Domnul îl-s'a făcut milă de noi. Si prin o mișcare a Lui, prin Oastea Lui, ne-a trimes „doctorie cu care să ne ungem ochii” și să vedem (Apocalips 3, 17). Ne-a tămăduit vedere cea sufletească. Ne-a învrednicit și pe noi să putem spune vestecea cea mai dulce pe care o poate spune un om pământean: orb am fost și acum văd! Îmbătați de bucuria acestei sfinte tămăduiri, strigăm și noi azi pe toate drumurile: „orbi am fost și acum vedem”.

Dar alături de această sfântă bucurie, avem de altă parte și noi

supărarea „fariseilor”. Dela început am avut pe criticanții oastei cari n'au putut și nu pot suferi minunile pe cari Domnul le face prin această „viteză” a Lui.

Dela începutul ei, oastea Domnului a avut și ea impotriviri și muștrări. Dar—întocmai ca în evanghelia de Duminecă cu orbul din naștere — aceste impotriviri au rămas pe jos tocmai din cauza tămăduirilor pe cari Domnul le-a făcut prin ea.

In fața tuturor atacurilor și invinuirilor, Oastea Domnului s'a prezentat cu răspunsul orbului din naștere: „Din veac nu s'au auzit ca cineva să fi deschis ochii vreunui orb din naștere. De nu ar fi acela dela Dumnezeu nu ar putea face nimic”.

De nu ar fi Oastea Domnului dela Dumnezeu, ea nu ar putea face

nimic. Dar tocmai fiindcă face tămăduiri, acesta este semnul că dela Dumnezeu este.

Se întâmplă și la Oaste ceeace să a întâmplat cu bolnavul tămăduit de apostolii Petru și Ioan, când fariseii se porniseră și contra lor, „dar fiindcă vedea lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriva. (Faptele Apostolilor 4—14).

Așa e și cu Oastea Domnului. Ură mare este în țara aceasta contra Oastei. Ură și mai pe față și mai pe ascuns. Dar ură aceasta „nu poate sta împotriva” tocmai din pricina celor tămăduiți.

Noi nu trebuie să mai apărăm Oastea Domnului. O apără acum tămăduiții ei.

O apără cei care s'au tămădui prin ea. O apără cei ce orbi au fost și acum văd, ologi au fost și acum umblă, surzi au fost și acum aud, muși au fost și acum grăesc.

La toate atacurile răspund acum acești tămăduiți. Iar răspunsul lor e simplu, ca cel al orbului din evanghelie: noi una știm, că orbi am fost și acum vedem.

Din multe părți li se aruncă azi celor tămăduiți la Oaste, vorba: pănu știu că cel ce văd ochii cu cărți și fol religioase este un om păcătos?

„De este păcătos noi nu știm—răspund cei tămăduiți — noi una știm că orbi am fost și acum vedem.

Săvărit să fie Domnul, Oastea Lui se apără azi — și se va apăra până la sfârșit — cu minunile ce le-a făcut El prin acest „Siloam” al Lui.

LA DUMINICA ORBULUI.

Ioan 9, 1.

*Doamne, ce nenorocire, Doamne, ce mare durere,
Pentru om din lumea astă care-l lipsit de vedere!
Să nu vezi mărețul soare, să nu vezi cerul cu stele,
Să nu vezi pe cel din juru-ți, oh, Doamne, ce zile grele!*

*Uite-așa era și omul de care scriptura spune
Si care orb se născuse, și cerseia și el pe lume.
Dar într-o zi trecând Domnul și văzându-l unde sta,
I-a uns ochii lui cu tină ca el să poată vedea.*

*Il mai spuse să se spele pe ochi la o scăldătoare,
Iar el ascultând porunca a văzut tot ce-i sub soare...
Vă închipuți cu toții ce bucurie pe el
Când văzu de prima dată oamenii, lucruri fel de fel.*

*Nu tot așa farisei, care rău s'au supărat
Flindcă Isus făcuse minunea'n zl de Sabat.
Deci au deschis o anchetă și în sinagoga lor,
Au cercetat în tot felul pe sărmănatul cerșetor.*

*Dar el ținea una și bună: că i-a uns ochii cu tină,
Că a mers la scăldătoare și că vede la lumină.
Astfel spuse 'ntâia oară mai spuse și-a doua oară
Iar farisei de ciudă il dete pe ușă afară..*

*Și-acum toți să înțelegem că orbirea sufletească
Este mult mai dureroasă ca orbirea cea trupească.
Să ai ochi ca farisei, dar pe Domnul să-L bârfești
Ești un orb de plâns, creștin, și'n zadar zici că trăești.*

I. TUDUSCIUC.

Cei orbiți sufletește.

Către un predicator—după cuvântarea lui despre vindecarea orbului din naștere — a venit o fată,

Ea se plângerea lui, că nu i-se deschid ochii cei sufletești, — nici odată încă nu i-să întâmplă, ca să vadă, să simtă, — cum i-se descoperă ei Dumnezeu — în lumina Sa așa, cum i-să descoperă orbului.

Predicatorul a condus-o în grădină și i-a arătat un brad verde precum și alți copaci, ce începeau să înverzească.

Uite, — a zis el, — aceștia erau goi, ca un lemn uscat, — și iată — au inviat.

Dar bradul? Si el asemenea și-a schimbat acele sale. Numai — când și cum? — Câte puțin și în liniște.

Asupra orbului Dumnezeu a săvârșit o minune. El i-a vindecat și ochii lui trupăști și sufletul lui orb — deodată.

Dar este și o cale de vindecare a sufletelor orabe și moarte — în păcate. Încetitor, în liniște, ele pot să se înnoiască, să-și adune putere nouă, — încetitor să-și schimbe — ca bradul — halnele sale.

Dar cercetați-vă. Se săvârșește oare în liniște această învoie a sufletului! —vedeți voi mai bine astăzi—decat feri, și mâine—decat azi.

Dacă această învoie și creștere a duhului merge măcar, și încetitor — apoi va aflată — pe drumul măntuirii.

Dacă nu, — apoi căutați pe Făcătorul de minuni — vindecătorul.

Atunci, poate că pentru sufletul nostru e necesară o înfrângere — rugățăvă Domnului, ca să vă abăta pe voi dela acea cale, pe care voi rătăciți orbește — spre pierzare.

Felurite sunt căile, prin cări El poate să vă aducă la Sine.

Dacă va fi fierbinte rugăciunea voastră, apoi poate și în minune se va arăta El văd, — îndată va curăță ochii voștri, ca la orbui cel din naștere.

Stăruți mai des să vă aflată pe calea Lui, și să mergeți pe ea, pe urmele Lui.

Și care este această cale și unde este ea? In Biserică, lângă Evanghelie, lângă faptele cele bune, cu oamenii cei buni. Pretul îndenea unde suflă Duhul Lui.

Din rusește,
Pă. Vladimir Popovici.